

TANIK İFADESİ VE İNANDIRICILIK*

Avukat Muhammet KIZIL**

* Bu makale hakem incelemesinden geçmiştir ve TÜBİTAK-ULAKBİM Veri Tabanında indekslenmektedir.

** Antalya Barosu.

ÖZ

Adaletin tecellisini sağlayan delilin en fazla sayıda vuku bulduğu şekillerden birisi de tanıklıktır. Tanık, aynı zamanda adaletin tecellisinde çoğu zaman ulaşabilecek tek delildir.

Bir tanığın doğruyu söyleyip söylemediğinin değerlendirilmesi uygulamada tamamen mahkemenin takdirindedir. Mahkemeler bir tanığa neden inanıp inanmadığı hususunu, uygulamada gerekçelendirmek zorunda değildir.

Örneğin; bir mahkeme dinlediği bir tanığın beyanını, akrabalık ilişkisi bulunduğu için inandırıcı bulmadığı gerekçesi ile tanık anlatımına itibar etmese de, itibar etmeyen aynı mahkeme başka bir davada, taraf ile akraba olan tanığın ifadesini inandırıcı bulabilmekte ve buna dayalı hüküm kurabilmektedir.

Davaların önemli bir bölümü gösterilen tanık ile kazanılır veya kayıp edilir. Ceza davalarında gerçekleri söylemeyen tanık beyanı beraat kararı içinde mahkûmiyet kararı için yeterlidir.

Yukarıdaki tezlerimi tersinden giderek ispat etmeye çalışacağım, yani tanığın ifadesinin inandırıcı olup olmadığının nasıl anlaşılacağını ve tanığın ifadesinin mahkemece nasıl değerlendirilmesi gerektiğini konusunda görüşlerimi sunacağım.

Anahtar Kelimeler: Tanık ifadesi, İnandırıcılık, Bilimsel Çalışmalar, Alman Yüksek Yargısı.

WITNESS'S STATEMENTS AND CREDIBILITY

ABSTRACT

Witness is come across mostly as an evidence for justice. At the same time witness is only evidence in cases. In application court evaluate whether the witness testimony is convincing. So the judge doesn't have to give justification why the witness testimony is convincing.

For example in a case that a witness is not believed because of being relative, the same judge believes the witness says true because of being relative and sentence on it.

In most cases defendant is convicted or acquitted based on witness. In criminal cases untrue witness testimony is enough for being acquitted or conviction.

So I'll try to prove my thesis above by using reverse way. I will explain how the court should evaluate witness testimony and determine whether witness testimony is convincing.

Keywords: *Witness statements, Credibility, Scientific Studies, The German Supreme Judicial.*

GİRİŞ

Adaletin tecellisini sağlayan delilin en fazla sayıda vuku bulduğu şekillerden biriside tanıklıktır. Tanık, aynı zamanda adaletin tecellisinde çoğu zaman ulaşabilecek tek delildir.

Bir tanığın doğruyu söyleyip söylemediğinin değerlendirilmesi uygulamada tamamen mahkemenin takdirindedir. Mahkemeler bir tanığa neden inanıp inanmadığı hususunu uygulamada gerekçelendirmek zorunda değildir.

Örneğin bir mahkeme dinlediği bir tanığın beyanını, akrabalık ilişkisi bulunduğu için inandırıcı bulmadığı gerekçesi ile tanık anlatımına itibar etmese de, itibar etmeyen aynı mahkeme başka bir davada, taraf ile akraba olan tanığın ifadesini inandırıcı bulabilmekte ve buna dayalı hüküm kurabilmektedir.

Davaların önemli bir bölümü gösterilen tanık ile kazanılır veya kayıp edilir. Ceza davalarında gerçekleri söylemeyen tanık beyanı beraat kararı içinde mahkûmiyet kararı için yeterlidir.

Yukarıdaki tezlerimi tersinden giderek ispat etmeye çalışacağım, yani tanığın ifadesinin inandırıcı olup olmadığının nasıl anlaşılacağını ve tanığın ifadesinin mahkemece nasıl değerlendirilmesi gerektiğini açıklayacağım.

I. GENEL OLARAK

Türkiye Cumhuriyeti'nde ve mahkemelerinde değinecek olduğum bilim dalı ilgi görmese de, Batı dünyası ve adalet sistemi içersinde bu yöndeki ciddi bilimsel çalışmalar 100 yıllık bir geçmişe dayanmaktadır.^[1] Dolayısıyla buradaki bilimsel birikim deryadır.

Bu nedenle özetle bu bilime bir bakış sağlamaya çalışacağım. Amacım herkesin anlayabileceği basit bir şekilde ifade psikolojisine değinmektir.

Yine bu nedenle de hemen bilimsel inandırıcılık kriterlerine değineceğim. Arkasından kısaca Alman Yargıtay'ının bu hususta görüşlerini ve yine hemen arkasından kendi düşüncelerimi paylaşacağım.

A. REEL KRİTERLER

1. Ayrıntı

Reel kriter veya gerçek kriter olarak ta adlandırılan inandırıcılık kriterlerinin en önemlisi ayrıntıdır.^[2] Burada önemli olan tanığın olayın özünü ayrıntılı bir

[1] William Stern, Beitrag zur psychologie der Aussage 1. Baskı, Leipzig 1904

[2] Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 25 Karina Otte, Rechtsgrundlagen der Glaubwürdigkeitsbegutachtung von Zeugen im Strafprozess S.80, Litverlag 2002

şekilde anlatabilmesidir.^[3] Tanıklar, olay yerleri ile ilgili bilgileri, geçen konuşmaları sadece özetle değil, sohbet sırasında araya girmeler ve sair ayrıntılarla birlikte anlattıklarında detaylı anlatımdan bahsedilir.

2. Mantıksal Yapı

Mantıksal Yapı veya mantıklı bütünlük, ifade kendi içinde mantıklı olmalı, örneğin duygular ile ifadeler veya mimikler örtüşmelidir. Mesela, tanık ifadesinde mağdurun korkması gerektiği belli bir yerde, mağdurun ağlamaya başladığını veya gözlerini kapattığını vs. beyan etmesidir.^[4]

3. Düzensiz Anlatım

Anlatım olayın bir bölümünden diğer bir bölümüne geçtiğinde düzensiz anlatım denir. Olayın bir yerinden diğer yerine veya geride kalan bir yerini atlayarak anlatırken, mantıksal yapı bozulmamalıdır.^[5]

4. Psikolojik Cereyanlar

Psikolojik cereyanlardan bahsetmek diğer bir inandırıcılık kıstastır.^[6] Dolayısıyla korku, öğrenmeler, düşüncelerden bahsetmek reel kriterdir.

Aynı olay sırasında tanık olduğu başka kişinin psikolojik cereyanları içinde geçerlidir. Mesela tanık, bulunduğu otobüs şoförünün, aracı ile otobüsün yanından geçen failin sürüş tarzını tasvip etmediğini ve faile manyağa bak dediğini, beyan etmesi inandırıcılık kriteri dolu bir anlatımdır.

5. Fenomene Bağlı Anlatımlar

Fenomene bağlı anlatımlar sadece küçük çocukların ifadesine öz olan bir realkriter değildir, yalnız çocuklarda fenomene bağlı anlatımda bulunabilirler.^[7]

İfade fenomen ile bağlı kalıp, ifadeyi veren olayın gerçeğini ve yerini görmüyor ise anlatım bir fenomendir. Örneğin ufak bir çocuk ifadesinde, dedem beni her öptüğünde dili ile dişlerimi fırçalamaktadır, demektedir. Burada çocuk dedesinin cinsel istismarına çok farklı bir anlam vermektedir.

[3] Yine birçok bilimde olduğu gibi bu bilimde de farklı görüşler mevcuttur, kolay anlaşılabilirliği sağlamak için, bilimin derinlerine dalmadan basit anlatıma çabasında kalacağız.

[4] Steller, M. & Köhnken, G. (1989). criteria-based statement analysis. in d. c. Raskin (Ed.), Psychological methods for investigation and evidence (pp. 217-245). New York: Springer.

[5] Steller, M. & Köhnken, G. (1989). criteria-based statement analysis. in d. c. Raskin (Ed.), Psychological methods for investigation and evidence (pp. 217-245). New York: Springer.

[6] Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 27

[7] Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 27

6. Orijinal Ayrıntılar

Orijinal ayrıntılar, en kolay anlaşılacak ve ifadede göze çarpan reel kriterlerdendir.^[8] İfadede anormal, hayret verici, sürpriz dolu, çok özel anlatımlar orijinal ayrıntıdır.

Örneğin cinsel istismar girişiminde bulunulan mağdur, sütyen kopçasının bozulduğundan düğümlediği için, sanığın mağdurun sütyenini açmadığı beyan etmesidir.

7. Karşılıklı Etkileşimli Anlatım

Karşılıklı etkileşimli anlatımda, tanık ifadesinde zincir gibi olaylar ve sohbetler yaşanmaktadır.^[9]

Mesela tanık kendisinin takip ettiğini düşündüğü adama adres sorduğunu, adamın kendisine bu konu üzerine konuşmak istemediğini, para istediğini söylediğini. Devamı ile sanığın acele para vermesi için zorlamaya devam ettiğini, tanığın dikkati cüzdandan başka yere çekmeye çalıştığını, tanığın sanığa başka tekliflerde bulunduğu, sanığın elini tanığın ceketinin içine attığı, tanığın bunu engellemeye çalıştığı, sanığın bir sustalı bıçak çıkarttığı, bıçağı açtığını, tanığın sanığı sakinleştirme çabaları vs. şeklinde anlatımlardır.

8. İç İç Geçmiş Anlatımlar

Tanıklar, bazı kişiler ile geçmişe dayalı sohbetlerinden anlatırlar ise iç içe geçmiş anlatımlardan söz edebiliriz.^[10] Örneğin tecavüzde bulunan fail, mağdura bakire olmadığını sorduğunda, mağdurun faile geçmişteki erkek arkadaşından bahis etmesi, iç içe geçmiş bir anlatımdır. Burada yalancı tanıkların kullandığı evvelki cinsel yaşantılarının aktarılmasından farklı bir anlatım vardır.

Bu şekildeki ifadelerin kolayca uydurulamayacağı bilim dünyası tarafından kabul görmüştür. Real kriterler ifadenin doğru olup olmadığının anlaşılacağı birçok bilimsel metotlardan biridir. Burada okuyuculara bir bilime, kanaatimizce muhakemede önemli bir bilime bir bakış sağlamak amaçlanmıştır.

Yazıyı gereksiz yere uzatmamak amacı ile çeşitli ifade psikolojisine dayalı bilimsel kriter ve ayrıntılarına değinilmemiştir. Bu konuda ilgi duyan değerli okuyucular, kaynakçamdan faydalanarak araştırmalarını yapabilirler.

[8] Karina Otte, Rechtsgrundlagen der Glaubwürdigkeitsbegutachtung von Zeugen im Strafprozess S.83, Litverlag 2002 Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 30

[9] Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 33

[10] Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 35

B. ALMAN YARGITAYININ BAKIŞ AÇISI

Alman Yargıtayı 1955 yılında BGHSt 8, 131 sayılı kararında, tanığın ifadesinin değerlendirilmesi eskiden beri gelen hâkimin ana görevlerinden biridir demektedir.

Birçok alman mahkemesi bu karara dayanarak, ifadenin bir bilirkişi tarafından incelenmesi talebini, Alman Ceza Muhakemesi Kanununun 244 maddesinin 4 fıkrasına göre ret etmektedir.^[11]

Bazı istisnai durumlarda Alman Yargıtayı, hakim in ifade analizi için bilirkişiye başvurması gerektiği yönünde kararlar vermiştir.^[12] Bu istisnayı durumlarda, ifadeyi değerlendirmek hâkimin yeteneklerini aşmaktadır demektedir. Genel istisnaları şema şeklinde aşağıda sunacağım.

Dolayısıyla mahkeme bir ifadenin inandırıcılığını değerlendirme konusunda genel olarak yetkilidir.^[13]

Yalnız bu yetki ve yeterlilik hakkında mahkemeyi şüpheye düşürecek nedenler oluştuğunda, örneğin birçok tanığın kesin deliller ile aydınlatılmayan, birbirinin tam aksine beyanları bulunduğu mahkeme bilirkişiye başvurmak zorundadır.^[14]

[11] Alman Ceza Muhakemesi Kanununun 244. maddesinin 4. fıkrası hangi şartlarda mahkemenin bilirkişi incelemesi yapması gerektiğini ve hangi şartlarda gerekmediğini düzenlemiştir. Alman Ceza Muhakemesi Kanununun 244/4. maddesi özetle: Mahkeme kendisi inceleme yapma yeteneğine sahip ise bilirkişi talebini ret edebilir. Mahkeme talepten önce bir bilirkişi incelemesi yapmış veya talep edenlerin bilirkişi ile ispatlamak istediği hususunun aksini tespit etmiş ise bilirkişi talebini ret edebilir. İstisnası ilk bilirkişi raporu eksik veya hatalı ise veya yeni bilirkişinin imkânları ilk bilirkişiden daha ileri ise mahkeme bilirkişi talebini ret edemez.

[12] Kurullarda bir üyenin bilgisi yeterlidir, yani bir üye konuya vakıf ise bilirkişiye gerek yoktur. B. Mutzbauer, Strafprozessuale Revision, 7. Baskı Luchterhand Yayınevi S.89

[13] Meyer / Gossner, Strafprozessordnung 53. Baskı C.H. Beck Yayınevi S.1008

[14] BGH, NStZ-RR 2006, 242; BGH, NStZ 2001, 105; BGH, Beschluss vom 29.10.1996 – 4 StR 508/96, juris; BGH, Beschluss vom 22.10.1992 – 4 StR 502/92, juris; BGH, NStZ 1985, 420

1. Tanığın Psikolojik Rahatsızlıkları Mevcut Olması

Tanığın psikolojik rahatsızlıkları mevcut ise, ifadesinin bilirkişi incelemesine tabi tutulması yerinde olur.^[15] Burada, özellikle tanığın ruhsal rahatsızlığının, ifadesine ne kadar etkide bulunduğu özel tıp bilgisi gerektirmektedir.^[16]

Ruhsal rahatsızlıklarda, mahkemenin ifade bilirkişisine başvurması gerekir, mahkeme muhtemel yetecek olan bilgi ve becerisine güvenemez. Psikosomatik rahatsızlıklarda Alman Yargıtayı bilirkişi raporu alınmasını tavsiye etmektedir.^[17]

Depresyon, anoraksı ve epilepsi hastalarında bilirkişi raporu almak zorunluluğu olabilir.^[18]

2. Tanığın Uyuşturucu veya Alkolün Etkisi Altında Olması

Tanık, şahitlik yaptığı olay sırasında, uyuşturucu veya alkolün etkisi altında ise ifadesini bilirkişi incelemesine tabi tutulması yerinde olur.^[19]

3. Tanık ve Sanığın İlişkisi

Tanık ve sanığın ilişkisi farklı özelliklere sahip ise, tanık ifadesi bilirkişi incelemesine tabi tutulmalıdır. Örneğin tanık sanıktan hastalık derecesine varırcasına korkuyor ise, tanığın sanığı gerçeğe aykırı bir şekilde suçlaması ihtimaline karşı ifadesi bir psikolog tarafından incelenmelidir.^[20] Aynı şekilde tanık ile sanığın dostlukları ifadenin bir psikolog tarafından incelenmesi için yeterli nedendir.^[21]

4. Uzun Süre Evvelce Yaşanan Olaylar

Olay ile tanığın ifadesinin alındığı tarihlerin arasının uzun olduğu durumlarda, tanığın olayı hatırlamakta zorluk çekeceği ve bu ifadenin değerlendirilmesi mahkemenin bilgi ve yeteneklerini açacağından, ifadenin bir psikolog tarafından incelenmesini gerekir.^[22]

[15] BGH, NJW 2005, 1521; BGH, NJW 2002, 1813.

[16] BGH, NJW 2002, S. 1813; BGH, NStZ-RR, 1997, 106.

Dolayısıyla cinsel saldırılar sonucu ruhsal sorun yaşayanların ifadeleri, ifade psikologu tarafından incelenmesi gerekir.

Tabi uygulamada görüldüğü gibi, ifade inandırıcıdır şeklinde keyfi bir rapor değil, gerçek bir bilimsel ifade psikolojisi raporu şeklinde incelenmesi gerekmektedir.

[17] BGH, Beschluss vom 24.06.1993 – 4 StR 329/93, juris; NStZ-RR, 1997, 106.

[18] BGH, NStZ-RR, 1997, 106.;BGH, StV 1993, 567.; BGH, StV 1991, 245.

[19] 28.04.1987 tarihli Alman Yargıtayının 1. Ceza dairesinin kararı

[20] BGH NJW 1999, 2746.

[21] BGH StV 1994, 174.

[22] BGH, NStZ 1985, 420 (421); BGH, StV 1994, 173.

5. Tanıkların Yaşı

Küçük yaşta olan tanıkların ifadesinin değerlendirilmesi, genel olarak psikolog veya psikiyatrinin denetiminde bir ifade psikologu tarafından yapılmalıdır. Burada olayın özellikleri mahkemenin yeteneklerini aşabilmektedir.^[23] Özellikle çocukların olayları farklı algılaması bu hususu gerektirebilir.^[24]

Bu hususlar özellikle cinsel suçlarda dikkate alınmak zorundadır.^[25]

6. Mahkemede İfadenin Oluşum Biçimi

Mahkeme ifadeyi almadan önce tanığa özellikle polis veya akrabaları tarafından yönlendirici sorular sorulmuş ve tanık sonuç olarak yönlendirilmiş ise, tanığın artık mahkemenin değerlendirebileceği şekilde sağlıklı ifade vermesi ciddi derecede zorlaşmıştır.^[26]

Burada yanlış hatıralardan bahis edebiliriz.^[27]

7. Faktörlerin Genel Değerlendirmesi

Alman Yargıtayının görüşüne göre, özel durumda ifadenin değerlendirilmesinde mahkemeyi zorlayacağına dair üçten çok faktör bulunur ise kural olarak bilirkişiye başvurulmalıdır. Burada ifadenin değerlendirilmesi gitgide zorlaşmaktadır.

Sınır durumlarda veya mahkemelerin şüpheye düştüğü durumlarda mahkeme bilirkişiye başvurulmalıdır.^[28]

Hakimin dosyayı bilirkişiye göndermesi için basit bir şüphe yeterlidir, yargıç sadece kesin kanımlarla hareket etmelidir.^[29]

Mahkeme bilirkişi raporunu da denetlemeli eksikleri ve tanık ifadeleri hassas bir şekilde tetkik etmelidir.^[30]

[23] Hukuk da bir bilimdir, psikoloji de bir bilimdir ama maalesef ülkemizde genel olarak Adli Tıp uzmanları da, psikologlar da mahkemelerden farklı davranmayarak basmakalıp bir şekilde çalışmaktadır. Psikologların tanığın yanında sadece durup anlatılanlara „tanığın ifadesi yaşına uygun, kendi içinde mantıklı bu neden ile inandırıcı” deyip bilirkişi ücretini almanın adalet ile alakası yoktur, bu görüntüyü kurtarmaktır.

Mahkemelerde CMK'nın ilgili maddesi gereğince ek süre verildi, sanık ek süre istemeksizin yaptığı savunmada, suçsuzum beratımı isterim dedi veya heyet değişikli nedeni ile eski zabıtlar okundu, şekilde tutulan duruşma tutanakları yasalarımıza aykırıdır.

[24] OLG Zweibrücken StV 1995, 293

[25] BGH, StV 1999, 470; BGH, StV 1994, 173f; BGH, NStZ 2001, 105

[26] BGH, NStZ 2001, 105.

[27] Elizabeth Loftus: Creating False Memories. Scientific American, September 1997, S. 70-75, Spektrum der Wissenschaft Januar 1998, 62

[28] BGH, NJW 1969, 2293, 2295; BGH, NStZ-RR 1997

[29] BGH, NJW 1969, 2293 (2295).

[30] Werner, Beulke, Strafprozessrecht 10. Baskı C.F.Müller yayınevi S. 127

Dolayısıyla mahkeme tanığın yalan söylediği, inandırıcı olmadığı, sosyal veya mahalle baskısı altında ifadesini yönlendirildiği, gerçekleri ilettiği (örneğin medyadan), suçu ve fiili bir şahıstan diğerine aktardığı, üçüncü kişilerin beyanları doğrultusunda yalan söylediğini varsayarak, yani sıfırdan başlayarak değerlendirilmesi gerekir.

Alman yargıtayı 1. Ceza Dairesi 30.07.1999 tarihili kararında, tanık ifadelerine ilişkin en kapsamlı değerlendirilmelerden birinde bulunmuştur. Burada sonuç olarak tanık ifadeleri artık eldeki deliller ve gerçekler ile bağdaşmayana kadar gerçek dışı olarak kabul edilmelidir, demiştir. Psikolojik raporların içerik olarak bilimsel olması gerektiğini vurgulamıştır.

C. GÖRÜŞLERİM

Yalan söylemek, gerçekleri söylemekten çok daha zordur. İnsanın bulunduğu şartlar çok zaman insanı yalan söylemeye yönlendirir. Alman Yargıtayının dediği gibi ifadenin değerlendirilmesi Alman mahkemelerinin başlıca görevleri arasında yer alır, aynıysa Türk mahkemelerinin de başlıca görevlerindedir.

Yalnız Türk mahkemeleri bütün işlerinde olduğu gibi bu konuda da kolayca kaçmakta ve işine daha çok gelen keyfiyete başvurmaktadır. Keyfi olarak istediği ifadeyi inandırıcı, istediği ifadeyi inandırıcı bulmamaktadır. Son bilimsel çalışmanın tam aksine^[31] inandırıcılığı ifadeye değil tanıklara dayandırmaktadır.

Üniversitelerdeki bilim dünyasının hali bundan farksızdır. Bir örnek ile devam etmek istersek. Küçük yaşta tanıkların gerçeğe aykırı ifade verebileceği ve bu hususun özellikle cinsel suçlarda geçerli olduğunu yukarıda Alman Yargıtay'ın görüşleri ile de belirttim.

Burada bir ceza hukuku kitabından bir alıntı ile devam edersek: "...bu nedenle çocukların, cinsel istismarı tanımlama veya gösterme yeteneğinde olduklarına inanılmalı ve ciddiye alınmalıdır. Çünkü çocuklar Böyle bir hikâye uydurmak için gereken entelektüel ve cinsel deneyime sahip değiller" ...^[32]

Dolayısıyla Alman Yargıtayının aksine, Türk yargının genel görüşüne bahis ettiğim ceza hukukçuları da katılmaktadır.

Konuma hemen bir örnek ile devam etmek istiyorum. Yargıyı meşgul eden bir olayda 9 yaşındaki A isimli kız, ders zamanında öğretmeni olan sanık S tarafından bir eve götürüldüğünü beyan etmiştir. Kız nereye gittiğini göremediğini

[31] Revital Ludewig/ Daphna Tavor / Sonja Baumer, Aktuelle Juristische Praxis 11/2011 S. 1418

[32] Türk ceza hukuku özel hükümler, Prof. Dr. Veli Özbek, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Nihat Kanbur, Yard. Doç. Dr. Koray Doğan, Yrd. Doç. Dr. Pınar Bacaksız, S.330
Bu konu uzatılabilir örneklerin, sanıklardan haklarını belirtmeden imza örnekleri alınması, başta anayasa olmak üzere yasalarımıza aykırıdır. Bu açık net ve basit bir hukuk kuralı bütün Türk yargı sistemi tarafından ihlal edilmektedir, doktrinde buna itiraza rastlamadım.

öğretmeninin aracının bütün pencerelerini bezler ile örttüğünü, devamlı ben evde duruyorum, sonra mutfağa gidiyoruz, yiyecek bir şey var mı diye bakıyoruz, bir şey bulamadığında, çabucak derin dondurucuya bakmaya gidiyor ve fırına bir şeyler katıyor. Orada da bir şey olmadığında, uno veya dörtlü kazanır oyunu oynuyoruz, yada oyun hamuru şekillendiriyoruz ya da benim vajinamı elliyor ya da bana bir öpücük veriyor ya da böyle bir şey” şeklinde ifade vermiştir.

Mağdureye cinsel münasebetler sorulduğunda, derinlemesine cevaplar verememiştir. Öğretmenin ve mağdurenin dersten uzaklaştığına dair deliller bulunamamıştır.

Yalnız mahkeme olay 1 S nin aracının en azından ön penceresi açık olması gerekirdi, yani bezler ile araç pencerelerini örtmenin anormal olması bir yana, aracın nereye gittiğini görebilmesi için en azından ön pencere açık olmalıydı. Bu durumda ilkokul üçe giden A en azından yolun bazı bölümlerini görmeliydi, devamı ile öğretmenin ders saatleri içerisinde A ile bir eve gitmesi mantıksızdır, şeklinde değerlendirmiştir.

Burada 9 yaşındaki kız neden yalan söylesin gerekçesi ile S nin hayatını karartmak adil olmaz.

Yukarıdaki örneklerle, ülkemizdeki bilim ve yargı sisteminin ne kadar bilimsellikten ve gerçeklerden uzak olduğunu anlatmaya çalıştım.

Mahkemelerin haksızlıklarına ve keyfiyetine karşı sadece dev iş adamları, dev örgütler ve sair kendisini bir nebze savunabilmektedir. Diğer yurttaşlarsa, yalancı tanıklar ve taraflı bilirkişilere karşı tamamen savunmasız konumundadır.

Türk yargı sisteminin acil reforma tabi tutulması gerektiğini, bu bozuk sistemden menfaat sağlayanlar hariç, herkesin kabul edeceğini düşünmekteyim.

Yalancı tanıklık ve taraflı bilirkişilik adeta meslek haline gelmiş ve yargı sistemi yıllardır kullanılmaktadır.

KAYNAKÇA

- Brössler Mutzbauer, Strafprozessuale Revision, 7.Baskı Luchterhand Yayınevi
- Friedrich Arntzen, Psychologie der Zeugenaussage 4. Auflage; İfade Psikolojisi İnandırıcılık Kriterleri 4. Baskı S. 27
- Karina Otte, Rechtsgrundlagen der Glaubwürdigkeitsbegutachtung von Zeugen im Strafprozess S.80, Litverlag 2002
- Meyer / Gossner, Strafprozessordnung 53. Baskı C.H. Beck Yayınevi
- Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, Prof. Dr. Veli Özbek, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Nihat Kanbur, Yard. Doç. Dr. Koray Doğan, Yrd. Doç. Dr. Pınar Bacaksız
- Werner, Beulke, Strafprozessrecht 10.Baskı C.F.Müller yayınevi
- William Stern, Beitrag zur psychologie der Aussage 1 Leipzig 1904

DERGİLER

- Aktuelle Juristische Praxis
- Neue Juristische Wochenschrift
- Neue Zeitschrift für Strafrecht
- New York Springer
- Rechtsprechungs-Report Strafrecht
- Scientific American
- Spektrum der Wissenschaft
- Strafverteidiger
- Zeitschrift für Wirtschafts- und Steuerstrafrecht

